

[Chr. Christiansen.]

den 4. maj i år, hvor han sagde en hel del, som jeg ikke skal bruge tingets tid til at citere, men som jeg formoder at det ærede medlem også kender, og som i hvert fald er præget af en optimisme med hensyn til hans område, som jeg egentlig kunne ønske at det ærede medlem var i besiddelse af med hensyn til de områder, han særlig beskæftiger sig med.

Det kan vel ikke undre, at det ærede medlem hr. Weikop endnu en gang skulle tale om grønsagerne — der er jo visse torveinteresser knyttet til det ærede medlem, og dem kan man ikke så let frigøre sig for. Vi fik i udvalget oplyst, at disse grønsagsundersøgelser havde kostet mindre end 10 000 kr. Jeg må sige, at det ryster ikke mig, for jeg er fuldstændig klar over — det ved jeg ikke om det ærede medlem er — at de indirekte gevinster for forbrugerne sikkert har været adskillige gange det beløb, der her er tale om, og jeg er overbevist om, at ude omkring i forbruger kredse er man meget glad for denne undersøgelse, som nu igen bliver taget op i vore forhandlinger, og jeg tror, den netop er et vidnesbyrd om, at et vist indseende med priser og avancer er det nu slet ikke så dårligt at have.

Må jeg slutte med at sige, at socialdemokratiet erkender, at der kommer en periode af en anden art end den, vi har haft i de seneste år, og derfor har vi også med en række lovgivningsspørgsmål været inde på problemer, som ikke tidligere har været aktuelle. Det har altså også smittet af på de ændringsforslag, der her foreligger, og jeg er overbevist om, at dette i adskillige kredse både inden for handel og industri vil virke tilfredsstillende i den kommende tid i den virksomhed, der skal udfoldes. Derfor kan jeg med god samvittighed anbefale det høje ting at stemme for de stillede ændringsforslag.

Anker Lau: Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen beskæftigede sig med en udtalelse, jeg skulle have fremsat, nemlig at vi skulle have fart på og fjerne hindringer af enhver art. Det har jeg nu ikke sagt. Jeg har sagt, at man skulle fjerne de overflødige omsvøb; det er det, sagen drejer sig om: § 24 i monopolloven er et overflødig omsvøb, hvilket

erkendes af en masse mennesker, også inden for fagbevægelsen. Men vi skulle helst have fart på alle sammen, for det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Weikop fremhævede, at den situation, dansk erhvervsliv kommer til at stå i i den nærmeste fremtid, er af en sådan art, at unødvendigt omsvøb bør vi i hvert fald ikke belejre hinanden med.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen var inde på spørgsmålet om forbrugernes interesser. Det er sådan noget, man tager frem, når det passer. Ved første behandling, da vi talte om told, var der ingen, der talte om forbrugerinteresser, da var det om konkurrence og alle dens farer. Men forbrugerne har i øvrigt haft god mulighed for at erhverve sig til udvalget lige så vel som erhvervsorganisationerne, men de har ikke fundet anledning dertil, og de fandt heller ikke anledning dertil, da selve loven i sin tid var til behandling. Dengang sendte man udvalget et brev, hvori man meddelte, at man ikke ønskede at tage stilling til denne lovs politiske side, men kun til spørgsmålet om varemærkning o. s. v. Det er en fuldkommen rigtig erkendelse fra forbrugerside af, hvad denne lovgivning i virkeligheden er.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann mente, at der ikke var ret mange, som var glade for at komme af med denne forhåndsgodkendelse; de, der ønskede den, kunne da altid få den. Det er da ikke sådan, at man ikke kan få denne forhåndsgodkendelse; det er kun, hvor den generer, det betyder noget, at vi kommer af med § 24. Og den spændte situation, det ærede medlem omtalte ved lovens vedtagelse, foreligger ikke i dag. Det er helt forandret. Nu drejer det sig om at gøre kagen større, og det er slet ikke så let for øjeblikket at gøre den kage større, som vi alle på et senere tidspunkt skulle se at få lidt glæde af.

Det ærede medlem omtalte også flere af regeringens gode gerninger og sagde, at vi ikke havde stemt for afskrivningsloven og en række andre ting, der blev nævnt. Jeg kan udmærket begrunde, hvorfor vi ikke stemte for afskrivningsloven dengang. Det, jeg her ville føje til, er simpelt hen, at vel er der gjort noget for dansk erhvervsliv på en række områder — det manglede da bare — men et selvhjulpet erhvervsliv, hvor et